

(11:6)
- وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ -

Det finnes ingen levende vesener på jorden som Allah ikke har ansvar for når det gjelder deres krav til næring. Han vet godt hvor de er og hva deres behov er. Alt er meget klart foreskrevet.

KORANENS ØKONOMISYSTEM

HVORDAN BØR ØKONOMIEN AV EN ISLAMSK STAT VÆRE?

Quranic Education Society (QES-Norway) (2010)

Skrevet av: Allama Ghulam Ahmed Parwez (1903-1985)

Oversatt til norsk av S. Akhtar

Quranic Education Society (QES-Norway) 2010

INNHOLDSFORTEGNELSE

INNHOLDSFORTEGNELSE.....	2
1 ØKONOMISK SYSTEM AV DEN HELLIGE KORANEN	3
1.1 Bønn av profeten Abraham (fvmh)	4
1.2 Innledende Prinsipper	4
1.3 Milepæl	5
2 FØRSTE TRINN	6
2.1 Individuelle liv.....	6
2.2 Individuell forespørsel.....	6
2.3 Sadaqaat (almisse)	6
2.4 Reform av varer og rikdom.....	7
2.5 Jordforbruksreformen	7
3 ANDRE TRINN.....	8
3.1 Mot et kollektiv liv	8
3.2 Kollektivt administrasjon av Sadaqaat	8
3.3 Reform med hensyn til formue og rikdom	9
3.4 Rettigheter for de trengende og nødlidende.....	9
3.5 Reform mot plyndring	9
3.6 Reform mot akkumulering av rikdom	9
3.7 Reform mot rentesystemet	10
3.8 Reform med hensyn til eierskap av land	10
3.9 Kompensasjon av arbeidskraft	11
3.10 Kontroll av landbesittelse.....	13
4 TREDJE TRINN.....	14
4.1 Gjennomføring av arbeidet	14
4.2 Begrunnelse for etablering av islamske stat.....	14
4.3 Pakt med Allah.....	14
4.4 Avvik av egenskap.....	15
4.5 Qaroonism (kapitalismen)	15
4.6 Qul-al afaw (Overskudd til ditt behov).....	15
4.7 Flyt av næring	16
4.8 Land tilhører Allah.....	16
4.9 Motstand mot dette systemet.....	17
4.10 Al Hamdulillah (Løvet være Allah)	17
4.11 Veiledning av Wahi	18
4.12 Menneskelig personlighet	18
4.13 Tro på livet etter døden.....	19
5 OPPSUMMERING:.....	19

1 Økonomisk system av den hellige Koranen

Koranen er ikke en bok som inneholder religiøse råd og forslag. Koranen underviser heller ikke ritualer for tilbedelse. Den inneholder en komplett kode og praktisk guide for alle aspekter ved menneskelivet, så menneskeheten kan etablere et politisk system som skaper de rette forholdene for menneskelig utviklingen.

Faktum er at alle Koranens etiske retningslinjer for sivilisasjon, alle forskrifter og råd, bønner og ritualer av *Shariyat* (islamsk lov), rettigheter og plikter av individuell form eller i fellesskap, og alle andre saker knyttet til Deen, gjelder for levende mennesker. Den døde kroppen (dvs. liket) er verken Momin eller Kafir, verken er den uskyldig eller synder. Den er fri fra all ansvar, plikter og rettigheter.

Ifølge den hellige Koranen er de levende mennesker så dyrebare at urettmessig drap av en uskyldig menneske er like ille som å drepe hele menneskeheten, og redde ett liv er så god som å redde hele menneskeheten (5:32).

Dette er grunnen til at Koranen foreskriver mest alvorlig straff for en morder (4:92-93). Det er dermed en selvfølge at dersom menneskeliv besitter så mye betydning, så er det lett å forestille seg viktigheten av å møte behovene som kreves for de levende.

Den hellige Koranen har kalt behovene til livet som *rizq* (midler til liv), som i daglig tale blir referert til begrepet "brød". Enhver studie knyttet til emnet av "brød" kalles "økonomi". Hvor mye betydning Koranen setter i utstedelse av *brød* kan bli sett i første Sura Al Fatihah, der muslimer har blitt lært bønnen: "Vis oss den rette veien, veien for dem som Du har skjenket Din nåde." (1:6-7)

I Sura Al-Nahl (Bien), er det skrevet at fred og rikelig med næring er belønninger fra Allah, mens sult og frykt er straffen (16: 112).

Privilegiene av Adams paradisi som beskrevet i Koranen inkluderer opphør av sult og tørst, og ingen mangel på ly og klær (20:118). I tillegg vil hver person få næring i overflod (2:25, 7:19).

I Sura Ta-Ha (0 'Adressat), fremgår det tydelig: "Hver den som vender seg bort fra Våre lover, vil også få hans næring begrenset."

Det sies videre at en slik person vil også bli oppreist blind på regnskapsdag (20:124).

I et annet sted i Koranen står det at den som er "blind" her på jorden vil bli blind i det hinsidige i tillegg (17:72).

I Sura Al Maidah (Dekket bord) står det skrevet: 'Hadde jødene og kristne fulgt Toraen og Bibelen, ville de ha fått rikelig med næring fra jorden og himmelen (5:66), dvs. dørene av velsignelser fra jord og himmelen ville ha vært åpne for dem (7:96).

1.1 Bønn av profeten Abraham (fvmh)

Betydningen av næring er også tydelig fra Abrahams (fvmh) bønn.

Da han fullførte byggingen av Kaba, det "første Huset av Allah på jorden", hans første bønn til Allah var: 'O Opprettholder, gjør dette til en fredlig by (dvs. et fristed for de undertrykte), og fôr dets folk med frukt (Det vil si, gi næringsmidler i overflod)" (2:126).

Budbringer Abrahams (fvmh) bønn gjentas også i Sura Ibrahim (14:37).

Folket i Mekka har blitt påminnet om hvordan Allah holdt dem i fred og i sikkerhet mot alle farer, og hvordan næring kom til dem fra alle kanter (28:57; 106:4).

1.2 Innledende Prinsipper

Fra ovenstående er det klart hvor mye vekt Koranen legger på emnet av næring. Faktisk så er betydningen av dette emnet så viktig at Koranen har ikke begrenset veiledning om dette til bare noen få instruksjoner. Snarere så har den forklart om en omfattende praktisk system. For å forstå dette systemet bedre, er det noen grunnleggende punkter som må identifiseres. Ved å overse disse punktene får vi komplikasjoner av den grad at det gitte økonomiske systemet ender opp med å bli utropt til å være islamsk av en gruppe, men Kufr (uislamsk) av en annen.

For å markere det første punktet: den første nasjonen til å motta veiledning fra Den hellige Koranen var på den tiden styrt av et system som var det motsatte av det som Koranen ordinerte. Tydeligvis var det ikke mulig å erstatte det eksisterende systemet med Koranens system over natten. For å oppnå dette målet, måtte en grunnleggende endring gjøres i folkets sinn og hjerter som ville ha dette systemet etablert. Koranen brakte om denne endringen over en periode på tjuetre år, og dermed tok folket til seg dette systemet gradvis i faser, slik som meningen var. Kaos kan inntreffe om man prøver å endre noe over natten, mens det tar lang tid og gradvis tilnærming for alle revolusjoner til å bli ført om.

For å forstå det økonomiske systemet av Koranen, må folk lære å utvikle seg i etapper sammen med etableringen av selve systemet og dermed gå mot målet. Dette er nøyaktig hva som skjedde i løpet av Muhammeds (fvmh) levetid.

Det må også bemerkes at den endelige ordnede formen av Koranen som ble gitt til muslimer, ikke er i kronologisk rekkefølge med hensyn til åpenbaring. Det vil si at Sura åpenbart først, har ikke blitt plassert som den første og den siste til å ha blitt åpenbart, vises ikke på slutten. En grundig studie av den hellige boken avslører at ikke bare er den endelige sekvensen best egnet og den ideelle sekvensen brukt, men at det var viktig å ordne alle kapitler i denne spesielle rekkefølgen slik at boken kunne tjene som en komplett og praktisk kode av veiledning for menneskeheten for all tid.

Dermed dukker det opp et spørsmål: Hvis Koranens nåværende rekkefølge ikke er den samme som rekkefølge av åpenbaringen, hvordan kan vi sette kapitler i den relevante rekkefølgen, koble dem fra begynnelse til slutt slik at vi kan lære hvordan islamsk system ble implementert i løpet av Muhammeds (fvmh) levetid?

Ved første øyekast virker dette som en vanskelig sak, men er faktisk ikke det. Om en studerer Koranen grundig nok, kan koblingene finnes på meget grei måte.

1.3 Milepæl

For det første, Koranen har tydelig ordinert milepælen for destinasjonen den ønsker å ta oss mot. Denne milepælen er beskrevet i første verset av Sura Al-Fatiha med ordene:

"All Hamd (Ros) er for Al-ilah, som er Opprettholderen av verdener." (1:1)

Bakgrunnen for Allahs verdighet av *Hamd* er at han sørger for midler til næring, vedlikehold, vekst og utvikling for alle av Hans kreasjoner. Dette kalles *Rabubiyat-eaalameeni* (næringsgrunnlag for alle verdener, eller univers), og ingen utenom Rabb kan, eller noen gang vil være i stand til å gjøre denne ordningen (35:3).

Hvordan *Rabubiyat-e-aalameeni* opererer i den ytre verden (utenfor det menneskelige kontekst) er ikke noe vi skal diskutere her. Men heller trekke oppmerksomheten til hva Koranen sier om levende organismer på jorden:

"Det finnes ingen levende vesener på jorden Allah ikke har ansvar for når det gjelder næringsmidler." (11: 6)

Når det gjelder mennesker, erklærer Allah at han er ansvarlig for å gi næringsgrunnlag for menneskeheten og for deres barn (6:152, 17:31, 29:60).

Samtidig gjør han det klart at denne næringen ikke blir gitt direkte (36:47). Ansvar for å gi næring er oppfylt ved hånden av andre mennesker. Et menneskesamfunn som oppfyller dette ansvaret kalles et islamsk stat, og systemet de overholder, kalles det økonomiske systemet av Koranen.

En slik stat, som hevder at den har blitt etablert i Allahs navn, er derfor ansvarlig for å gi næringsgrunnlag for hvert individ i samfunnet. Nå skal vi ta en titt på vers og knytte dem sammen for å se hvordan systemet gradvis tar tak.

2 FØRSTE TRINN

2.1 Individuelle liv

Det koranske systemet, når den først ble introdusert, presenterte en utfordring for det kapitalistiske systemet som allerede var i kraft i Muhammeds (fvmh) tid. I dette kapitalistiske systemet var det to klasser:

- den overmåte rike og
- det desperat fattige.

Som det første steget, ble velstående klassen pent spurt om å inngå avtale med staten at de skulle begynne å overlevere, det de hadde til overs av næring, til de fattige og trengende frivillig. De ble advart om at unnlatelse av å gjøre dette vil resultere i "stressende vrede" fra Allah (69:34-35; 76:8-10).

2.2 Individuell forespørsel

Vi skal ikke diskutere konsekvensene av å overse de fattige her. Det bør holde med å si at de rike ble fortalt at hvis de ikke endret dere daværende vaner, så ville det bli kaos. De ville ikke lenger ha noen respekt og status som resultat av dette, og i deres forvirring, ville de spørre hvorfor dette skjedde med dem.

Det de ikke viste var at dette skulle komme som konsekvens av deres egne handlinger i følge Allahs konsekvenslov.

På den tiden holdt de i høy aktelse for de med en overflod av rikdom og større sosiopolitisk innflytelse. De som var i mindretall var ikke regnet til å være verdige av ære og respekt, og ingen ville gi økonomisk eller annen hjelp til noen av dem om deres forretning mislyktes, uansett årsak. Folk oppfordret heller ikke andre til å hjelpe slike personer ut av knipen (89:17-20).

De som gikk med på å delta i samtaler for revolusjonen, som Muhammeds (fvmh) følgesvenner, ble kjent som *Jama'at-ul-Momineen* (Gruppen av de fredelige). De ble også fortalt at ved å godta å bli med i revolusjonen, ville de bli belastet med et stort ansvar. Ansvarer inkluderte arrangering av grunnleggende næringsmidler for de fattige, de foreldreløse og fanger, uten forventning om takk eller en tjeneste i gjengjeld (76:8-9). De ble advart at dette var en svært vanskelig bane å ta (90:11-16).

Enhver som ikke handler deretter ville forfalske hans eller hennes krav til å ha *Eiman* (107:1-3). Det å oppfylle behovene til de fattige og nødlidende, ville være test for sannheten av deres krav til å ha *Eiman*. Koranen kaller dette for systemet av *Sadaqaah* (vanligvis oversatt som "å gi almisser").

2.3 Sadaqaat (almisse)

En bør følge opp og oppfylle behovene til enhver fattig person, hjelpe andre over familie og de nærmeste, dersom nødvendig (2:215, 30:38). Å hjelpe andre på denne måten bør ikke bli sett på som om du gjør dem en tjeneste, ingen bør føle seg i gjeld etter å ha mottatt denne hjelpen, og denne hjelpen skal heller ikke gis offentlig for innbilske grunner. Dette bør gjøres som en obligatorisk tjeneste for menneskeheten.

Dessverre vil folk flest komme til å tenke: "Hvorfor skal vi, uten noe tvang, bruke pengene våre på andre uten å oppnå popularitet i det sosiale?" Koranen forklarer at alt som blir brukt på denne måten, går ikke til spille. Vi bør forstå dette med analogien at en bonde som sår sitt frø i jorda, sløser dem ikke. Til gjengjeld for hvert frø vil bonden få korn i mangfold. Tilsvarende vil oppfyllelsen av plikten til *Sadaqaat* gi grunnlaget for et samfunn der menneskerettigheter er beskyttet og dets folk er spart fra katastrofer som oppstår ved menneskelig svikt (2:261-276; 14:31).

2.4 Reformen av varer og rikdom

Koranen oppfordret velstående arabere til å individuelt oppfylle andres behov, og samtidig ga instruksjoner om hvordan de skulle få inn en økonomisk reform (på samfunnsnivå).

Disse instruksjonene er:

- Ikke sluk andres eiendom urettmessig (2:188, 4:29).
- Siden religiøse ledere fortærer andres eiendom, ikke gi dem noe, og dermed oppmuntre dem til å arbeide for å tjene til livets opphold (9:34).
- Beskytt eiendommen av de som er uten støtte (4:06, 6:153, 17:34).
- Hvis kvinner tjener noe, så kan ikke menn ta det fra dem urettmessig. En kvinne beholder hva hun tjener, og en mann beholder hva han tjener (4:32).
- Alle saker som gjelder økonomi bør det føres skriftlig regnskap på. (2:282)
- Hvis en skyldner er pengelens, gi ham eller henne tid til det er lettere for han/hun å tilbakebetale lånet, og hvis han/hun ikke er i posisjon til å tilbakebetale lånet, så bør lånet bli frigitt (2:280).
- Alle må ha klargjort et testament for distribusjon av testamentert eiendom (2:180, 5:106)
- Hvis det skjer at den avdøde ikke har satt opp et testament, eller hvis testamentet ikke gjør fullt rede for all hans/hennes eiendom, så bør formuen bli fordelt i henhold til de direktivene som er skissert i Koranen (4:7, 4:11-12). Direktivene sørger for at eiendommen er rettferdig fordelt.
- I salg og kjøp eller finansielle forbindelser mellom arbeidsgiver og arbeidstakere, er det viktig at alle saker behandles relativt, mål og vekt skal være nøyaktig, og varer solgt til en kjøper må være av god kvalitet i henhold til betalt pris. Lønn skal gis til ansatte som pr regler og avtalte betingelser i Koranen. (6:153; 7:85, 11:84, 17:35, 83:1-3).

2.5 Jordforbudsreformen

Araberne, særlig i Mekka, hadde ikke jordbruk innenfor deres økonomiske systemer. Derfor ble det lagt mer vekt på handel og næringslivsreformer. Men Koranens direktiver som snakker om å tjene penger, inkluderer landbruk samt andre handel:

"Gi, fra det som dere har opptjent, og av fruktene av jorden (for å oppfylle behovene til andre)." (2:267)

Å gi noe til andre, ut i fra sin eget inntekt på denne måten er beskrevet som "Allahs Rettighet" i Koranen (6:142). (Dette punktet skal drøftes nærmere senere). Det har allerede blitt vist at med hensyn til "almitter" (Sadaqaat) sier Koranen at en unnlattelse av å oppfylle behovene til de fattige vil til slutt føre til sivil uro og tillitsverv og privilegier skal bli meningsløse.

På samme måte med hensyn til landbruket er det forklart at hvis vi ikke klarer å oppfylle "Allahs Rett" til de fattige og trengende, vil våre avlinger bli brent til aske (18:32-44; 68: 17-33), og våre barn (etterkommere) vil også møte katastrofale konsekvenser (2:266).

3 ANDRE TRINN

3.1 *Mot et kollektiv liv*

I første trinn var det mer vekt på instruksjonene som enkeltpersoner ble referert til. I løpet av denne perioden, begynte folk som var overbevist om sannheten, å tilslutte seg enheten av Budbringeren (dvs. Rasool (fvmh)) og et nytt samfunn begynte å dukke opp. Dette markerte starten av den andre fasen av revolusjonen. På dette stadiet skiftet reformer fokus fra individer til det kollektive samfunnsnivået. I løpet av første trinn, var individer ansvarlige for å hjelpe de trengende ut i fra deres egen vilje, og dette ble tolket som *Sadaqaat*. I den andre fasen skulle nå disse *Sadaqaat* bli samlet på et samfunnmessig nivå.

3.2 *Kollektivt administrasjon av Sadaqaat*

Siden Rasool (fvmh) var den første lederen av den islamske staten, var det hans ansvar å se til innsamling av *Sadaqaat* (9:103), og distribusjon og bruk av det som hadde blitt samlet, til samfunnets velferd, som beskrevet i Sura Al-Taubah (9:60).

Midler som skulle bli samlet på samfunnsbasis skulle gå til, (og fortsatt bør gå til):

- 1) de fattige
- 2) de som av en eller annen grunn ikke kan tjene selv
- 3) de som er ansatt for å administrere Sadaqaat
- 4) de som ønsker å bli med den Guddommelige orden, men kan ikke, av økonomiske grunner
- 5) flyktninger som flykter av undertrykking
- 6) de i gjeld,
- 7) de som kjemper for Allahs sak, og
- 8) Strandet reisende.

Merk: at i dag er disse elementene av Sadaqaat utgiftene blitt forvekslet med Zak'at. Selve definisjonen av Zak'at vil bli belyst senere.

I første trinn hadde individer blitt pålagt å gi en debitor tid til å tilbakebetale et lån, eller oppheve den om nødvendig (2:280). Men på dette stadiet ble direktivet "gi lånet til Allah" (57:18; 73:20), dvs. når sentralmyndigheten (dvs. Rasool (fvmh)) appellerer om hjelp, bør alle gi alt de har råd til den sentrale myndigheten av staten som vil bruke dette "lånet" mot elementer for folkets beskyttelse, og senere, når samfunnet blir etablert og styrket, vil det som var gitt i lån "til Allah", bli returnert (8:60).

Men hvis folk er ergerlige (av egoisme), så vil de bli ødelagt. Det er derfor ble de advart mot å "kjøpe ødeleggelse med deres egen hånd" (2:195). Så hvordan vil denne ødeleggelsen komme? De vil bli slettet og bli erstattet av en annen nasjon som opptrer i motsetning til dem (47:38).

Individuell egoisme (også kalt fristelse av shaitan) vil påvirke dem til å tro at de ville ha vært i bedre tilstand ved å ha beholdt deres penger, i tilfelle de skulle trenge dem (2:268). Men dette er i virkelighet en villfarelse, fordi hvis det blir kaos i samfunnet, vil eiendeler at den enkelte verken hjelpe eller beskytte dem, de vil være ubrukelige. De som tror noe annet, og deres tilhengere, vil møte katastrofe og ødeleggelse (4:37, 57:24, 92:8-9).

Man må huske at uansett hva folk gir til beste for menneskeheten, vil ikke bare gi dem beskyttelse, men vil også gjøre dem i stand til å vokse og utvikle seg videre (92:18). Menneskeheten presenterer kamp og innsats, og aktiverer ikke bare fysisk vekst og utvikling, men også ens Selv, som er det endelige målet. Vekst og utvikling av Selvet er betegnet som "nærhet til Allah" fordi attributtene til Allah er bestemt (innen menneskelige grenser) hos mennesker. Denne "nærhet til Allah" er ikke oppnådd gjennom opphoping av rikdom, snarere oppnås det ved å "Gi til Allah" (34:37).

3.3 Reform med hensyn til formue og rikdom

Det er ingen tvil om at de normale gleder i livet, som å bygge opp formue og ha en familie (dvs. kone og barn) er noe som tiltrekker nesten alle. Men hvis vi lar oss prioritere disse følelsene fremfor å arbeide til det beste for menneskeheten, kan både rikdom og familie bli en hinder i dette arbeidet (64:15). Derfor ble araberne advart mot å la seg ikke bli til ofre for deres individuelle egeninteresser.

Hvis noen tror at enkeltes akkumulerte rikdom vil gjøre dem selvforsynte og uavhengige av samfunnet, så tar de sørgelig feil. I virkeligheten blir de bundet for destruksjon (92:711). Kun ved å akte Allahs advarsel kan de bli vellykkede (64:16-17).

3.4 Rettigheter for de trengende og nødlidende

I første trinn er rike individer pålagt til å hjelpe de trengende, og de som aldri har gjort krav på sine rettigheter det vil si person som skal bli hjulpet ut av fri vilje uten at han har spurt om det. I den andre fasen blir det klargjort at disse menneskene har rett til å gjøre sine krav og de andre må imøtekomme deres behov (51:19; 70:24-25). Araberne ble fortalt at hvis de ikke klarte å gi alle deres kontingent, så ville heller regjeringen sørge for at det ble slik.

Merk at ved den andre fasen, var ikke Sadaqaat lenger en form for frivillig donasjon, men det ble en sivil rett. Dette er fordi en veldedig handling er skadelig for verdighet (på begge sider), den personen som gir, gjør det ut av en følelse av forpliktelse, og den som mottar føler seg forpliktet i retur. Men når en person mottar noe som han anser til å være hans rett, så opparbeider verken mottakeren et mindreverdighetskompleks, og heller ikke giveren et overlegenhetskompleks.

3.5 Reform mot plyndring

For araberne var plyndringen en stor inntektskilde, og det var vanlig i deres samfunn for individuelle soldater å beholde det de plyndret fra deres fiender. Koranen førte også en reform til denne praksisen når den åpenbarte at plyndringsgoder ikke ville lenger være eiendom av enkeltpersoner, men måtte deponeres hos sentralmyndigheten. Myndighetene skulle fordele en del av dette for distribusjon i samfunnet, og resten skulle bli delt mellom soldatene (8:1; 8:41).

Med denne reformen, ble ikke bare emnet om plyndringen omgjort til en samfunnsmessig affære (i motsetning til en individuell én), men motivasjonen for krig endret seg også deretter. Før reformen, var den motiverende faktor for enkeltpersoner til å kjempe i krigen, å skaffe så mye plyndregods som mulig. Nå derimot, forandret motivasjonen seg til beskyttelse av menneskerettigheter. I Koranens terminologi kalles dette for Qital fi sabeelillah som betyr 'krig på vegne av Allah'. Det bør bemerkes at alt som blir gjort av hensyn til menneskeheten, uten forventning om lønn, honorar eller belønning, er klassifisert som fi sabeelillah ('på vegne av Allah').

3.6 Reform mot akkumulering av rikdom

Formue tjener sitt formål bare når den er i en mobil tilstand. Selve ordet daulat (brukes for rikdom) betyr mobilitet. Grådige individer, har en tendens til å hamstre opp penger i stedet for å holde dem mobilt, og dermed snur hele økonomiske systemet av et samfunn opp ned. Koranen har ettertrykkelig sagt at akkumulering og samling av rikdom er en grufull forbrytelse. Denne samlede rikdommen vil til slutt bli drivstoff for brannen i Jahannam, hvor slike individer blir svidd og brent av den (9:3435). Disse flammer vil sluker hjerter av slike folk (104:2-7). Til tross for deres innsats for å flykte fra den, vil det trekke dem til seg og ødelegge alt i likhet med dem som blir brent av lava fra en vulkan (70:5-18).

Vi tar ikke opp emnet om hva det menes med Jahammun her, men om det virkelig var et sted med brann og varme, hvorfor sammenligner koranen den med lava fra en vulkan? Avslører i imidlertid av betydningen av ordet Jahammun er en tilstand uten noe fremgang, det vil si, når noe står stille. Kun fysisk kropp kan bli utsatt for brann og varme, men den fysiske kroppen skal forbli på jorda. Jahannam er dermed noe man skal erfare på jorda i form av lidelse. Koranen understreket også at flyten av rikdom ikke bør begrenses til de rike klasser. Rikdom bør flyte gjennom hele samfunnet, som blod sirkulerer gjennom kroppen (59:7).

3.7 Reform mot rentesystemet

Riba (kapital renter) er som en krig mot det koranske System. Etter utstedelse av mange alvorlige advarsler mot akkumulering av rikdom, utstedte den hellige Koranen en befaling som fullstendig tok knekken på motivasjonen til å fortsette den praksisen.

Penger er bare et byttemiddel for viktige varer. De produserer ikke noe av seg selv. For å illustrere dette punktet, om man holder hundre kroner i en eske og tar dem ut etter ti år, så forblir beløpet det samme, dvs. det vokser ikke. Det sier seg selv at hvis naturen av penger er slik at de ikke vokser ved å bare la dem ligge et sted, så er samling av dem bare dumt. Men hvis hundre kroner blir lånt ut på rentebasis, så vil de bringe med seg penger når de returneres. Dermed ville ens penger ha dratt inn mer penger uten at de ble produsert av dem.

Penger som er laget av penger, isteden for arbeidskraft, er betegnet som Riba i Koranen. Koranen har klart uttalt at Riba er ulovlig (Haram) og en alvorlig forbrytelse, og blir sett på som et opprør mot det islamske systemet. Den hellige Koranen har advart dem som etablerer et kapitalistisk (Riba) system (på tross av Koranen advarsel) at de vil møte motstand fra Guds side (2:275-79). Hovedårsaken til dette er beskrevet i Koranen. Koranen sier at under systemet med Riba, så er det ingen tvil at formuen av enkelte individer vil øke, men på lang sikt vil resultatet bli at formuen av hele samfunnet vil avta til et punkt som fører til en økonomisk katastrofe på samfunnsbasis. De velstående medlemmer av samfunnet, høster inn fruktene av andres arbeid urettmessig. Til slutt er de ikke selv lenger i stand til å jobbe, men ender opp med en mangel på sosial samvittighet (dvs. at de ikke tar for seg situasjonen for andre mindre heldige mennesker).

Resten av befolkningen forblir nødlidende, når de selv ikke får beholde fruktene av deres arbeid. Som et resultat, begynner de med å ha hat mot menneskeheten og søker hevn (f. eks et symptom på dette er økende kriminalitet) og til slutt, betaler hele samfunnet prisen (3:129-130).

Det kan bemerkes at den hellige Koranen har ikke bare definert Riba som penger tjent fra å gi et lån med rente til en trengende person. Den har kategorisk sagt at enhver situasjon der noen investerer penger med den hensikt til å få mer enn den opprinnelige investeringen, også faller under definisjonen av Riba (30:33-34).

I dagens terminologi kjenner vi til dette som kommersiell rente, og den inkluderer partnere i business som ikke selv deltar i aktiviteter, crop-deling og leasing egenskaper. Koranen gir et grunnleggende prinsipp for å unngå Riba, og dette er at folk må betales for arbeidskraft og ikke for sin kapital (53:59). Dette er fordi avkastningen på kapitalen, uansett i hvilken form den er, er faktisk Riba. Ved å erklære Riba til å være ulovlig, har Koranen eliminert individets motivasjon til å samle rikdom.

3.8 Reform med hensyn til eierskap av land

I den menneskelige økonomien har problemet med eierskap av land blitt gjort unødvendig komplisert, mens i realiteten er problemet så tydelig og klart at det er verken behov for Platons tankegang eller Aristoteles logikk til å forstå det.

Allah kaller seg både Al-Hal (vanligvis oversatt til "I live"), og også Al Qayyum (vanligvis oversatt som "livnærer seg selv"). Disse to attributter av Allah peker til det faktum at han har gitt liv, samt midler til å opprettholde det. For å opprettholde livet er lys, varme, luft, vann og mat nødvendige. Han gjorde disse tingene tilgjengelig før mennesket ble skapt. Lys, varme, luft, vann og mat er vanligvis lett tilgjengelig på jorden. Allah sier at reservene er i jorden. Med andre ord, kan de høstes fra jorden ved hjelp av arbeidskraft:

"Og vi har gitt midler til næring (på jorden), for deg og for dem (dvs. alle andre levende ting) for hvem sin livsopphold du ikke er ansvarlig for". (15:20).

Merk at Koranen har brukt ordet Rna'eshat for næring. Det er skrevet: "Spis det (selv) og gi næring til husdyr" (20:54). På enda et sted i boken står det Mala'an' nlakurn wa le-an aa-mekurn (79:33, 80:32), som betyr "Avsetning for deg og din buskap".

Tidligere ble det nevnt at jord og andre former for næring eksisterte på jorden før menneskene var opprettet. Med hensyn til dette, hvordan kan da noen gjøre et individuelt krav på noe som helst, når det er klart at alle disse ressursene ble gjort fritt tilgjengelige for alle for å opprettholde liv?

I dag sier folk, "Jeg kjøpte dette jordstykket fra den eller den personen", eller "Jeg arvet dette fra min far eller bestefar". Hvis vi skulle spore denne sekvensen av hendelser tilbake og nå den personen som først hevdet å ha eid et jordområde som sin egen, så kommer spørsmålet, hvem han kjøpte eller arvet dette landet fra? Det åpenbare svaret er at han faktisk har tatt denne eiendommen ulovlig, i så fall hvordan kan hans etterkommere begrunne sin 'lovlig' besittelse av eiendommen?

Faktum i denne saken er at hvis noen selv utnevner seg selv som eieren av en bestemt næringsmiddel, som var ment til å være fritt tilgjengelig for alle, så er dette en stor forbrytelse mot menneskeheten. Fram til åpenbaringen av Koranen, hadde denne offensive trangen til eiendomsrett og arv vært ansett som helt akseptabelt som en del av lange tradisjoner. Den hellige Koranen legger frem en klar argument for å slette dette feilaktige konseptet fra det menneskelige sinn.

Det løser troende slik: Howwallazi fissama 'e Ilahun wa filarde Ilahun «Det er han som er Gud i himmelen og Allah på jorden, og Han er full av visdom og kunnskap." (43:84)

Med andre ord, "Når du aksepterer autoriteten til Allah i himmelen, vil du også anerkjenne at det samme gjelder over hele landet også?" På et annet sted sier Koranen r: Wa Howallaho Fissamawate wa fil arz 'Og Han er Allah i himmelen og på jorden." (06:03). Han har uttrykkelig uttalt at det er åpenlyst shirk til å akseptere en gud over himmel og en annen på jorden (21:21-22).

I Sura Al Nahl (The Bee) heter det: "Ta ikke to guder, for han er bare en Allah. Alt som er i himmelen og på jorden, tilhører Ham... (16:51-52).

Det er av denne grunn at vi mennesker ikke kan være på lik linje med Allah, ved å gi folk eierskap av land (2:22) til oss selv eller hverandre. Den sanne Eieren av noe kan bare være den som skapte det og tilgjengeliggjorde kilden til næring for alle levende ting (29:60-61).

Etter å ha gitt disse klare argumenter, utfordringer Allah den ikke-troende slik: "Si (til dem, O Rasool!) Hvem tilhører denne jorden og alle ting i den? (23:84). Den ikke-troende, forutsatt at de baserer sine svar på intellekt, kunnskap og studier av jorden, blir nødt til å innrømme at alt tilhører Allah (23:85). Deretter forteller Allah at Rasool skal be dem: Hvis dere har innsett dette, hvorfor unngår dere det faktum at ingen mennesker har rett til å kreve eierskap til land? (23: 85). Hvis alle anerkjenner Allah som den sanne suverene eieren av landet, så lover Han at det som blir produsert av landet vil være lovlig og bra for alle til å konsumere. Hvis ikke så vil alle falle i fellen av den onde, som planter denne tanken i deres sinn at de kan bli eiere av næring, og dermed villeder dem. (2:168).

3.9 Kompensasjon av arbeidskraft

Det har blitt nevnt tidligere at det er en forskjell mellom tilgjengelighet av land i motsetning til andre former for næringsmidler (dvs. lys, varme, luft og vann). Dette fordi de fleste typer næring eksisterer allerede i brukbare former, mens mat må produseres av land ved hjelp av arbeidskraft. På forskjellige steder har den hellige Koranen uttalt seg med velformulerte vers, at et individs andel i det han produserer ut i fra land, bestemmes av den arbeidsmengden han har investert i produksjonsprosessen, mens resten er "Allahs rett".

I menneskeskapt systemer, blir innhøstingen delt til forskjellige innspillere. Utleieren beholder sin del av produksjonen, mens resten går til gårdseier selv når han ikke har bidratt med arbeidskraft. Tilsvarende gjelder samme regelen i en islamsk system. Bonden skal ta sin del, basert på arbeidsmengden han har investert, mens resten skal gå til gårdseieren, som er Allah. Det forvirrende spørsmålet blir nå, hvordan gi Allah hans del av fortjenesten? Dette svarer også Koranen på. I Sura Al Waqi'ah (den uunngåelige) (56:63-74), har dette punktet blitt beskrevet på en svært veltalende måte. Dette er beskrevet nedenfor (i forklarende form, ikke bokstavelig) og fortjener full oppmerksomhet:

"For dette formålet, må dere tenke nøye over dette systemet i henhold til dens vekst og utvikling. Skjer dette i henhold til guddommelig lov, eller av lover utarbeidet av dere? For eksempel, i dyrking av korn, hvor stor rolle har dere, og hvor mye av det er opp til Allahs lover? Dere forbereder jorda og sår frøet. Hvem sørger for at frøet blir til en avling? Er det dere eller Våre lover?"

"Når avlingen har vokst, hvem beskytter den? Det er mulig at noe ulykke kan oppstå og en blomstrende avling blir ødelagt, slik at dere sørger hjelpeløst: "Hva for en katastrofe har rammet oss! Vi har blitt helt ruinert. Ikke bare har avlingen gått tapt, men også vår arbeidskraft og ætt har gått til spille."

"Bare tenk på vann som dere ikke bare er avhengige av til jordbruk, men også for deres overlevelse. Er det dere som lar vannet falle ned fra skyene eller er det Våre lover av ernæring som utfører denne handlingen? (Skyer utvikles fra sjøvann som er så salt at den kan verken brukes til drikkevann eller for vanning av avlinger). Hvis regnvannet forble saltet, hva kunne dere ha gjort med det? Det er rart at dere ikke vurderer slike enkle, rett og klare saker, som kan hjelpe dere med å trekke riktig konklusjoner. Hvorfor ikke sette pris på det systemet som Allah har satt for (menneskehetens) vekst og utvikling?"

På samme måte, tenk på brann og de mange formål den tjener når den er tent. (Disse omfatter formål som kanskje ikke er umiddelbart åpenbare. For eksempel) ... Denne varmeenergien er skjult og pakket i grener og stammer av grønne trær."

Etter dette, Koranen ber leseren å seriøst tenke over det universelle mekanisme som er engasjert i å produsere næringsmidler, og å tenke på hvem som er ansvarlig for å ha igangsatt dem. Hvor mye av dette er styrt av mennesker, og hvor mye av dette er kontrollert av Allah? Uansett hvordan vi ser på det, kan vi bare trekke den konklusjon at vårt eneste bidrag er vår arbeidskraft, resten er opp til den Guddommelige System, eller naturlover som vi kaller det. Dette fører oss til at vår andel av den produserte næringen, kan bare tilsvare den delen vi står ansvarlig for, nemlig vår egen arbeidskraft. Vi kan ikke gjøre krav på hele produksjonen som enslige eiere. Alle disse næringsmidler eksisterer før vi oppdager dem. Vi verken lager dem eller kjøper dem.

Disse eksemplene er gitt i Koranen som en påminnelse på at Allah har gjort dem som et middel til næringsgrunnlag for trengende folk.

Kort sagt så betyr dette at arbeid er et ansvar for menneskene og produksjonsmidler er avgitt av Allah. Mennesker kan dermed beholde andelen av fruktene av deres arbeid, og gi resten til Allah. Nå oppstår det et vesentlig spørsmål om hvordan vi bør levere Allahs andel til Ham. Til dette svarer Allah selv i koranen at vi må gi hans del til "de som er fortapt og sultne" (56:73).

Når den islamske staten sørger for at midler til næring når de fattigste medlemmene av samfunnet, så har den oppfylt direktivet "gi resten til Allah". Dette faktum er vist i versene (27:21, 67:30, 80:24-32). Etter åpenbaringen av Koranen, tok den nydannede islamske regjeringen praktiske tiltak for å begrense eierskap av land til den velstående klassen (som frem til det tidspunktet hadde "blitt for mye"). Den åpenbare standarden var å bevilge bare nok land til enkeltpersoner for å dem nødvendige midlene til næring for dem og deres familier. Dette er hvordan Koranen iverksatte ordningen, om å avskaffe privat eiendomsrett til land.

Bare huske på at "å gi noe til Allah", betyr "å gi noe til regjeringen i en islamsk stat som er grunnlagt og drevet på Koranen lover".

3.10 Kontroll av landbesittelse

I Sura Al Ra'd (The Thunder), blir det sagt at en tanke ble vekket hos Rasool (fvmh): Ville revolusjonen som han hadde tilbrakt så mange år på, komme til å realisere seg i løpet av hans leveår?

Allah svarte:

'(Det spiller ingen rolle) om vi skal vise deg en del av det vi lovet dem (innen din levetid), eller om vi tar deg bort fra denne verden (før det har skjedd). Din plikt er (bare) å sørge for at (meldingen) når dem. Det er Vår del å ta seg av dem. Ser de ikke selv at Vi gradvis reduserer (deres kontroll av) land fra deres ytre grenser? (Når) Allah dommer, er det ingen som kan hindre det, og Vi kaller dem inn til regnskap snart." (13:41-42)

I Sura Al Anbiya (The Messengers) står det skrevet:

"I lang tid ga Vi dem og deres forfedre midlene til næring (det vil si land for å produsere dem), (men med gått tid, trodde de at ingen noensinne kunne ta det fra dem); Kan de ikke se at vi gradvis reduserer (deres kontroll av) landet? Kan de virkelig forvente å vinne (på lang sikt)? "(21: 44)
Dermed viser Koranen at noen makt som er ervervet fra landeierskap, vil til slutt bli avskaffet. Dette er hvordan Allah har avansert andre trinn for å etablere det islamske økonomi systemet i en stat.

4 TREDJE TRINN

4.1 Gjennomføring av arbeidet

Vi er nå i tredje fase av dette programmet, nå er den islamske staten etablert, og Allahs løfte av Rabubiyat-e-alamini (dvs. å gi næring til alle), er oppfylt.

4.2 Begrunnelse for etablering av islamske stat

Begrunnelsen for å etablere den islamske staten er gitt i Sura Al Hajj (The Pilgrimage), der det nevnes: " (*Momineen* er) de som oppfyller kravet til å etablere ordningen av Salaat og Zak'at i et land, om Vi etablerer dem (deres styre) der." (22:41)

I denne artikkelen vil vi ikke gå inn på emnet om Salaat, i stedet vi skal ha fokus på Zak'at siden vi snakker spesifikt om økonomi.

Koranen har sagt at det er et ansvar av den islamske staten å gi Zak'at. Dette krever litt oppmerksomhet.

Den generelt forståtte definisjonen av Zak'at, som nevnt tidligere, er at regjeringen tar en fast prosentandel av rikdom fra de rike, og deretter fordeler disse midlene til områder der den finner det passelig. Dette er imidlertid ikke definisjonen av Zak'at ut i fra Koranen i det hele tatt. Koranen nevner ikke at regjeringen skal foreta en slik samling, heller ikke nevner den hvor myndighetene skal distribuere disse midlene.

Koranske vers (22:41) står blant annet fast på at plikten til den islamske regjeringen er å gi Zak'at, ikke ta den. I virkeligheten betyr ordene "gi Zak'at " at den islamske staten oppfyller Allahs ansvar, i kraft av Rabubiyat og Razzakiyat.

Hvordan den islamske regjeringen oppfyller dette ansvaret, er gitt i Koranen i detalj, og dette kalles "det økonomiske systemet av Koranen".

4.3 Pakt med Allah

Det må forstås at den som ønsker å bli medlem av det islamske samfunnet (det vil si når han blir muslim) han 'inngå en avtale' med staten, som sier:

"Allah har kjøpt fra de troende, deres personer og deres varer; for dette skal de tilbakebetales med Hagen (av Jannah)." (9:111)

Kort sagt så betyr dette at den som ønsker å bli medlem av dette samfunnet må gi fra seg eierskap på sine eiendeler. Disse eierskap overføres til staten/samfunnet, med andre ord til Allah, og dermed sverger en troskap til Allah, og i retur lover Allah ham Jannah. (Paradiset). Jannah er benevnningen for et liv av velstand og fremdrift.

Selvfølgelig i praksis, er dette en kontrakt en gjør med islamsk stat (48:10), og dermed er en Momins liv og hans eiendeler nå overført under forvaring av det islamske offentlige systemet. Til gjengjeld får han en himmelsk liv på jorden så vel som i livet etter døden. Slikt har Allah lovet flere steder i Koranen. Dermed, i det islamske systemet er det ingen individuell eiendomsrett, siden alt fortsatt er Allahs eiendom" (24:33).

4.4 Avvik av egenskap

Koranen aksepterer at ulike individer har ulike evner til å tjene sitt levebrød, både når det gjelder talent, type egenskap og kapasitet til å arbeide. Vi vil ikke gå i detaljer på hvordan disse forskjellene mellom individer utvikles og hvordan de kan minimeres her. På dette stadiet vil vi akseptere at disse forskjellene finnes, vårt mål er kun å fremvise Koranens synspunkt i denne forbindelsen.

Koranen sier at på grunn av variasjoner i individers evner, forskjellige saker i samfunnet blir oppnådd enkelt. (43:32). Men den advarer også at folk ikke må tillate ulike evner til å skape økonomisk ulikhet i samfunnet.

Koranen er derfor uttrykkelig klar i Sura Al Nahl (The Bee) at folks forskjellige evner, betyr ikke at de som har en høyere evne til å tjene bør få lov til å beholde sine ekstra inntekter som deres egen eiendom. De må returnere et eventuelt overskudd av sine inntekter til fordel for andre. Disse inntekter skal gå til mindre velstående medlemmer av samfunnet, som ikke ville ha tjent et overskudd i første omgang.

Mange mennesker som er imot dette konseptet sier: "Hvor underlig er dette? Dette gjør at overordnede og underordnede blir like." Folk som sier at dette, er bundet av den falske troen om at, de som har bedre kvaliteter til å tjene, har disse evnene som resultat av deres egen kreasjon. Men disse evnene er ikke deres egne kreasjoner, de er en gave gitt av Allah, og det opptil gratis(16:53, 16:71).

4.5 Qaroonism (kapitalismen)

Koranen viser at Qaroon (en representant for kapitalismen) ble også ført bak lyset av den samme usanne troen som beskrevet over da han sa: "Dette (evne/rikdom) har blitt gitt til meg på grunn av en viss kunnskap som jeg har." (28:78) Med andre ord, så sa han: Mine materielle goder og velstand er mine i kraft av min egen kunnskap og evne. Hvorfor bør jeg gi det til andre? Koranen sier at denne mentaliteten er den viktigste roten til det onde og kaos (39:49). På enda et sted sier boken at en person med denne mentaliteten kommer aldri til å innse at han en dag vil måtte svare til Allah om de velsignelser han fikk (og holdt for seg selv) på jorden (102:8).

I stedet forvrenger han andre så vel som seg selv ved å si: "Jeg gir en liten mengde ut av rikdommen min til veldedighet i Allahs navn. Jeg er sikker på at til gjengjeld vil jeg få den samme velsignelsen i livet etter døden som jeg har fått på jorden." Men Koranen advarer at denne typen tenkning er kufr (avvisning) og det resulterer i en strengere straff (41:50).

4.6 Qul-al afaw (Overskudd til ditt behov)

Videre til ovennevnte advarselen, den hellige Koranen gir et direktiv som omhandler spørsmålet om rikdom, absolutt og permanent. Det fremgår Sura Al Baqarah:

"De spør deg (O Rasool) hvor mye (av inntekten sin) de skal bruke (til fordel for andre). Si: alt som er overskudd til deres behov." (2:219)

Den resterende delen, i sin helhet, må brukes til å oppfylle andres behov. Koranen sier også at når det er en annen person med mer presserende behov enn deg, så bør du prioritere å møte deres behov over dine egne (59:9).

På grunn av denne Qul-al afaw direktivet, kunne ikke overskudd av formue lenger holdt seg med noen, og dermed kom problemer og katastrofer som oppsto fra økonomisk ulikhet, til slutt. Forskjellen mellom kreditor og skyldneren, utleier og leietaker, industrilederen og arbeideren, og de rike og de fattige, ble eliminert. Således i ordene til den kjente islamske filosof og tenker, Sir Muhammad Iqbal: Mahmood og Ayaz * sto sammen i samme rad.

Det var heller ingen velgjører eller noen begunstiget. Den underordnede, det overordnede, den fattige og den rike ble ett.

Da de kom til Deg (Allah), så ble de alle ett. (Som Koranen lover skal skje ved å følge Allahs lover.

* Mahmood og Ayaz er de symbolske representanter for konge og slave, eller høy og lav klasse, henholdsvis. Dette fra en veldig kjent dikt av Dr. Iqbal, som forsto det sanne budskapet om Koranen meget bra.

4.7 Flyt av næring

Som vi har sett tidligere, Koranen gjør det uttrykkelig klart at emnet om privat eierskap på land ikke kommer på tale. Dette fordi land er kilden til næring for alle mennesker (og faktisk alle levende ting) (55:10). Derfor må det være en ordning der denne ressursen av næring er igjen like åpen for alle, for å oppfylle behovene til alle (41:40).

Dette er en gave fra Allah til hele menneskeheten, og siden det er en gave, man har ingen rett til å "sette opp en barriere og dele den i deler for å utpeke ditt og mitt "(17:20). Strømmer av næring er ment å strømme som rennende vann, slik at alle kan oppfylle deres behov uten hindringer. Det er også derfor Koranen lover flytende bekker til sine troende. Betydningen er ikke annet enn at ved å følge koranens lover, vil de klare å danne et slikt samfunn hvor strømmer av næring vil flyte fritt for alle. Dessverre er det de som viderekobler flyten til å nyte seg selv. De hevder å være de som er opprettholdere av Deen, men i praksis så viser de deres svik mot det. Deres bønner blir kastet tilbake i ansiktet. Legg merke til den tankevekkende måten som Koranen beskriver dette faktum:

Har du lagt merke til den som står i motsetning til Deen? Dette er den som snur de foreldreløse unna. Han verken iverksetter eller oppmuntrer til ordninger som skulle sørge for at behovene til de trengende imøtekommes. Han mener at ved å utføre bønner har han oppfylt pliktene til Deen. Dette er imidlertid en illusjon. For slike tilbedere, vil deres bønner ende i katastrofe, de er uvitende om realitetene i Salam og fortsatt uvitende om sine mål og målsettinger. De tror at det å nå Salam er ganske enkelt, ved å utføre fysisk handling av bønn, og det er nok for dem. Derfor holder de tilbake næringsmidler i stedet for å la dem strømme ut som en løpende bekk (107:1-7).

Hvis dette ikke er svik mot Deen, så hva eller er?

4.8 Land tilhører Allah

Koranen har brukt historiske eksempler som fra folket Thamud for å illustrere og belyse emnet om landeierskap på den mest veltalende måten. Folket Thamud var innbyggerne i Petra dalen (i nåtids Jordan) Koranen sier at drift av kyr var midler til levebrødet til folket i Thamud. Det var åpne beitemarker og vannkilder tilgjengelig for dem, men lederne i den nasjonen hadde holdt dem under sine individuelle kontroll. Derfor, kveg som tilhørte de lavere klasser, ofte forble sultne og tørste. Profeten Saleh (fvmh) kom til dem som Budbringer, og han hevet stemmen mot undertrykkelse og vold som ble begått av lederne. Når lederne omsider spurte ham hva det var han ville, svarte han at han ville at de skulle innse at land tilhører Allah, at den tilhørte ingen menneskelige, og det samme gjaldt for storfe. Derfor måtte disse dyrene ha sin frihet til å beite på Allahs land. Hvilken rett hadde noen mennesker til å sette opp grenser på arzullah (Allahs land) og forhindre hans skapninger fra å krysset disse grenser? (7:73, 11:64)

Lederne spurte hva hans anbefalinger var for å få løst dette problemet. Budbringeren Saleh (fvmh) svarte at svaret var enkelt: "Opprett tidsrutiner for når de forskjellige dyr, avhengige av dem de tilhørte, skulle ha sin tur til å drikke." (26:155, 91:13) Ved å bruke uttrykket "ordne tur", er det klart at vannkilder tilhører ingen, og alle har lik rett til å få tilgang til dem.

Så hva er meningen av Allahs landområder? Dette er ikke et menneskeskapt begrep eller teori. Det er den praktiske opprettelsen av Koranens økonomiske system. Det vil si at land er middel til livsopphold for hele menneskeheten, og det kan ikke bli ens personlige eiendom. Å tro på dette i teori, dvs. i prinsippet, men tillate privat eiendomsrett av jord i praksis, er shirk og kufir i henhold til Koranens vilkår og står i motsetning til Deen.

Igjen i ordene til Sir Iqbal:

Det som er skjult av Allahs land er åpenbart, men det som ikke er tydelig i realiteten er Avvisningen.

4.9 *Motstand mot dette systemet*

Som vi har sett, Koranen presenterer et økonomisk system for velstand og velferd av menneskeheten. Ethvert antall ledd kan brukes til å beskrive dette systemet, men jeg velger å kalle det Nizam-e-Rabubiyat (System av næring). Dette er det samme systemet som hver Budbringer har lagt frem for sitt folk i sin tid, og hver gang ble han møtt med sterk motstand fra de mutrafeen, økonomiske parasitter, som i dagens terminologi er kapitalistene. Koranen sier:

"Aldri har det skjedd det at Vi sendte en budbringer til en nasjon, uten å få noe motstand fra den rike klassen (kapitalistene) (34:34).

Fra dette blir to ting klart:

- Systemet som ble presentert av Rasool (fvmh) var i strid med kapitalismen, og dermed ble den kapitalistiske klassen imot det.
- Konflikten mellom den guddommelige orden og det kapitalistiske systemet er ikke unik for vår tid, dvs. det er ikke bare et problem som har oppstått nylig. Det har vært sånn siden starten.

Koranen forteller også at hvis en gruppe tar opp dette guddommelige System og dedikerer seg til å implementere det, så vil de bli vellykket uansett hvor mye penger kapitalistene bruker for å prøve å hindre dem.

Koranen beskriver dette i Sura Al-Anfal (krigsbyttet, plyndring), forklarende teks og ikke ordrett oversettelse er gitt:

"Motstanderne av dette systemet vil bruke enorme mengder av deres rikdom til å prøve å hindre at folk går mot Allah. De vil fortsette å bruke det som vann i deres onde innsats, men deres rikdom vil ikke tjene noen hensikt. De vil ende opp til å angre at deres utgifter ble bortkastet, fordi til slutt vil de møte tap"(8:36).

Videre vil åndelige ledere og prester også "sluke" de pengene som brukes til å skaffe hindringer i veien for Allah, men dette vil ikke føre dem fruktbare resultater (09:34).

Disse *mutaffifeen* (forhandlere av bedrageri) som samler inn deres egne kontingent, men betaler aldri andres del, vil bli fjernet lett fra veien til Allah (83:1-4). Således når menneskeheten står opp for etablering av *Rabubiyat-e-alimini* (tilbudet av næring for den universelle vekst og utvikling for menneskeheten) (83:5-6), vil roten av disse *mutaffifeen* bli kuttet (06:45).

4.10 *Al Hamdulillah (Lovet være Allah)*

Vi skal føre inn den første halvdel av ovennevnt vers (6:45) om kort tid, men den andre halvdel er invitasjonen som også vises som første linje i Koranen: Al Hamdulillah-e Rabbil a'lameen som kan oversettes som: "All Hamd ('ros') skyldes Allah på grunn av hans Rabubiyat-e-a'lameeni (levering av næring til alle skapninger i alle verdener)'.
Så langt som vi snakker om menneskeheten og dens næring, så er ikke Hans bestemmelse av næring (Rabubiyat) direkte. I stedet er denne prosessen etablert via menneskehender. På samme notat, denne ordningen kan ikke etableres inntil roten av undertrykkelse er brutt. Inntil dette er gjort, verken kan Rabubiyat-e-a'lameen bli etablert, og heller ikke kan mennesker føle spontane trang til å uttale ordene Al Hamdulillah-e-Rabbil a'lameen i ære for Ham.

Nå bringer vi inn første halvdel av verset og ser det i helhet: "Den siste del av feil-begåere ble avskåret. Lovet være Allah, Opprettholderen av verdener" (6:45).

Dette var høydepunktet i opprøret som svarte på innkallingen til Revolusjonen. 'Dette er hvordan de skal forkynne Hamd av Allah, den Forsørgeren av menneskeheten "se Surah Yoonas (Jonas) (10:10).

4.11 Veiledning av Wahi

Selvfølgelig det økonomiske systemet av Koranen kan ikke etableres uten veiledning av Allahs Wahi (Åpenbaringen): Dette er ikke bare en erklæring av tro, snarere er det en virkelighet som vi må følge nøye med. Akkurat som menneskelige spørsmål må behandles med hensyn til hele menneskeheten, så må det økonomiske systemet også bli håndtert av menneskeheten i betraktning som en helhet.

Allahs Wahi gir en fullstendig og omfattende sett med faste verdier (for alle aspekter ved livet) som, når gjennomført, vil belønne den enkelte så vel som det kollektive samfunnet. Det kan sies at det er en komplett omfattende formel, og bare når det er implementert i totaliteten vil det gi forventet resultat. Hvis noen deler (eller faktisk en enkelt del) er utelatt fra formelen, vil de forventede resultatene ikke vise seg.

Det samme gjelder det økonomiske problemet. Hvis man forsøker å løse et problem i isolasjon fra resten av alle andre problemer (dvs. uten å ta dem i betraktning), så det er egnet til å bli komplisert og dermed problematisk. For eksempel, hvis Koranens økonomiske systemet, som har vært skissert tidligere, blir introdusert som den er i et samfunn med dagdrivere og tyver, hva vil resultatet bli? Eller om overflod av mat og rikdom kommer i hendene på en moralsk fordervet nasjon (som fryder seg over den i luksus og andre gleder i livet). Deretter er det lett å forestille seg hvor mye kaos som vil komme i følge av dette. Ifølge Koranen:

Og hvor mange bestander (nasjoner) har Vi (våre lover og deres konsekvenser) ødelagt, noe som (en gang) fråstet i sitt liv (av letthet og overflod) Nå har deres boliger, etter dem, blir forlatt "(28:58). Det er ingen filosofi, eller kode av livet som anser mennesket som bare fysiske maskiner, som selv kan ordne opp i spørsmålet om å gi næringsgrunnlag for hele menneskeheten, enn si andre problemer.

Dermed er det ingen kode med livet (annet enn Wahi) som sørger for at den menneskelige karavane når målet. Koranen er en komplett livskode for menneskeheten, og det økonomiske systemet er bare en fasett av det. Hele Deen er basert på prinsippet om at menneskeliv ikke er begrenset til bare den fysiske kroppen. Bortsett fra kroppen, har også menneskets liv noe annet som er dens Selv (nafs) eller menneskelig personlighet.

4.12 Menneskelig personlighet

Hvis menneskets Selv er laget for å vokse og utvikle seg riktig, vil han også i livet etter døden være i stand til å fortsette utviklingen. En persons Selv vokser og utvikler seg når han leder sitt liv i samsvar med faste verdier gitt av guddommelig åpenbaring. En av de faste verdier hevder at jo mer man gir for vekst og utvikling av andre, jo mer hans egen personlighet vil vokse og utvikle seg. Koranen sier slik: "De som bruker sin rikdom (til fordel for andre) til å vokse i renhet.. ." (92:18),

dvs. den som gir sine materielle eiendeler til fordel samfunnet, vil til slutt utvikle sin personlighet. Den berømte psykolog av den moderne tid, Eric Fromme beskriver dette i sin egen veltalende måte når han sier: "Målet i livet bør ikke være å ha, men å være."

Dette er en kondensert versjon av Koranens forklaringen på koblingen mellom å gi materielle eiendeler for samfunnet og utvikling av den menneskelige personlighet. Målet med livet er således fast som "å være" som er i strid med "å ha".

Merk at når nivået av menneskelig kunnskap øker, kommer sannferdighet av Koranens konsept enda bedre og klart fram. (41:53). Derfor er det klart at det økonomiske systemet av Koranen kan etableres bare med folk som tror på verdier gjennom Wahi og har overbevisning om livet etter døden (Dette kalles Eiman bil Aakhirat, troen på livet etter døden).

4.13 Tro på livet etter døden

Koranen har uttalt at Eeta-e-Zakaat (bestemmelse i næring for vekst og utvikling av andre) kan bare gjøres av dem som tror på livet etter døden (27:3, 31:4). Den som ikke tror på heretter kan ikke gi Zak'at (41:7).

Den som tror kun på en verdslig eksistens (og at livet slutter ved døden) vil også tro at å lede et hyggelig liv er det eneste målet. Hvordan kan en slik person innse at formålet med det individuelle livet skal begrenses til å gjøre hardt arbeid, beholde bare det han trenger og gi resten til fordel for andre? Hvis det er en ekstern årsak som tvinger ham til å gjøre det, kan det bli værende med ham for en stund (så lenge det ytre årsak eksisterer), men til slutt vil forsvinne, og han vil gå tilbake til kapitalismen. Til syvende og sist kan ikke en kapitalist tror på livet etter døden.

Dette er grunnen til at Qaroon (representant for kapitalismen) er fortalt at han må gi opp umenneskelig falske system og erstatte det med et system der han kan beholde det han trenger og dermed gjøre ham selv i stand til å være velstående i livet etter døden (28:77).

Tilsvarende er de (*Momineen*) som villig stiller opp for å fremme det økonomiske systemet av Koranen, og de ber: "O vår Rabb! Gi oss godt i denne verden og godt i livet etter døden ... (2:201).

I min bok *Nizam-e-Rabubiyat*, har jeg belyst i detalj, grunnene til at systemer av kommunisme og sosialisme aldri kan lykkes, fordi tilhengere av disse systemene ikke har overbevisning til Wahi, og de tror ikke på livet etter døden. De har ikke grunnlag for å bygge så stort et system som islam. Selv muslimene vil oppnå suksess om de har en sterk overbevisning i sannferdighet av Wahi og vissheten om livet i det hinsidige.

For å oppnå dette målet, må en psykologisk endring bringes rundt i hodet av muslimene, fordi akkurat nå er ikke deres Eiman noe annet enn ren formalitet.

5 Oppsummering:

Etter beste evne, har jeg beskrevet prosessen med Koranens økonomiske systemet i rekkefølge, fra en initiering til ferdigstilling. Tydeligvis er opprettelse av dette systemet kun mulig i en islamsk stat (dvs. en som drifter det hele innenfor rammen av de koranske prinsipper).

Uansett hvor og når en islamsk stat blir opprettet, må dens regjering ta den eksisterende (sosiale/ intellektuelle) tilstanden til befolkningen i betraktning når den bestemmer hvilken kobling av sekvenser som skal gjennomføres først innen deres grunnlov slik at regjeringen (fullverdig guddommelig orden) kan etablere seg med hell.

Tydeligvis mer kortsiktige medlemmer av samfunnet kan insistere på å gå rett til den siste fasen av programmet, men i virkeligheten vil snarveier vil gjøre målet om den islamske staten til en fantasi. På den annen side vil det være noen som ikke kan visualisere den fulle virkningene av den koranske livskoden, og vil dermed anse det som å være upraktisk og mot menneskelig natur (akkurat som dagens skjulte tilhengere av kapitalismen pleier å si).

Derfor, vil det være nødvendig for de sanne tilhengere av systemet til å insistere på å ta gradvise skritt mot etableringen, mens de holder det endelige målet i sikt. Det økonomiske systemet av Koranen ble etablert for første gang under Rasools (fvmh) levetid, på nøyaktig denne måten, og kan dermed etableres igjen.

Men det er forskjell mellom før og nå: når Rasool (fvmh) kalte for revolusjonen, var han alene (som den første muslim), resten var ikke troende. Nå er folk i et moderne islamsk land alle muslimer, slik at de kan bli fortalt: 'Dette er System av Koranen og dere bekjenner Eiman på sannferdighen deres, så dere bør ikke ha noen innvendinger til å etablere systemet.' Man skulle forvente at dette skulle være en ganske grei og enkel ting å få gjennomført, men faktisk kan den samme situasjonen oppstå igjen.

